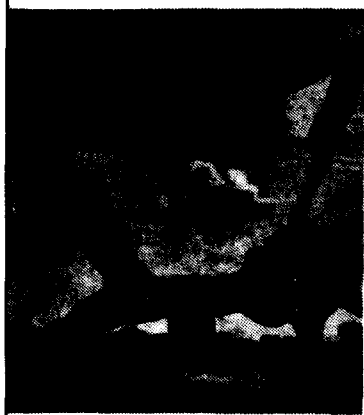

Món de l'art

Dalí, grandesa i misèria

La grandesa artística de Dalí no la descobrirem pas nosaltres. Sortosament és patrimoni de la humanitat. Però també aquí podríem recordar aquella frase del filòsof "nihil humanum a me alienum puto". El diner és una de les febleses humanes, és un element curull de vivències que sovint mercantilitza els seus ídols. És una realitat entre la grandesa i la misèria que el mite ultrapassa i n'escup els esquitxos. Dalí ha esdevingut un mite assetjat per tot allò que és humà. Adhuc per la misèria. I aquesta és la grandesa de l'ídol. Les misèries no han tacat la llum de la seva força artística. L'obra del mite de Port Lligat palesa un encís de vivències oníriques que convida el pensament a cercar la frase eròtica de l'entusiasme que brota de la contemplació filosòfica de l'art. L'obra de Salvador Dalí s'escapa de les limitacions humanes i algunes vegades aquesta escapada es torna entrebancada.

Salvador Dalí havia vingut a Granollers en una demostració de les seves vivències quan són naturals, autèntiques, s'endinsen en la consciència ciutadana i fruiten, en el cas del mestre, cultura. Quan les vivències són artificials, forçades, porten una càrrega de voler aprofitar-se i no es fa cap favor a la cultura. Més aviat esborra les petges, encara vives, que el mestre havia lliurat a una ciutat que feia seva. Dalí no pot tornar a Granollers perquè no n'ha marxat. Intentar fer-lo tornar a redós d'obres reproduïdes és minvar, i gairebé destruir, l'encís primer que va esquitjar de pintura la plaça de la Porxada.

Tots els grans mestres corren el risc de les imitacions i de les còpies. Aquest és un dels càstigs que la història els ha imposat. Però les reproduccions, les còpies, perden la força de la naturalitat i l'encís del missatge directe. Un missatge fora del seu entorn natural deixa de ser missatge perquè es queda sense caliu. Hi ha obres de Salvador Dalí que seran molt difícils d'entendre fora del seu Museu de Figueres.

Josep R. Mirall

Galeria d'artistes Diego de Silva y Velázquez

Quan Portugal encara formava part del regne d'Espanya nasqué a Sevilla, de pares portuguesos, l'artista que esdevindria un dels millors pintors de l'estat, de tots els temps. Era l'any 1599. Des de molt jove va sentir-se atret per la pintura i fou deixeble d'en Francisc Pacheco, un bon pedagog i autor del llibre "Arte de la pintura". Només tenia 19 anys quan es va casar amb la filla del seu mestre, Joana. Una de les seves primeres pintures porta la data de l'any 1618 i es coneix com "Vieja friendo huevos". Els temes de la vida familiar i nacional són una constant en l'artista de la gran pintura hispana del segle XVII. L'any 1623 es trasllada a Madrid al servei del rei Felip IV, recolzat pel totpoderós comte-duc d'Olivares. I Velázquez és nomenat pintor de cambra pel rei, entusiasmat al veure el retrat que el jove artista li havia fet.

Velázquez que havia estat format en el marc del tenebrisme de la pintura de l'època, aconseguí donar-li una nova direcció i serà precisament la llum un dels seus grans èxits per la profunditat que donava als seus quadres. Un exemple "Las Meninas", pintat entre el 1656 i 1660.

L'any 1628 coneix Rubens, que per raons diplomàtiques era a Madrid, i ambdós treballen a l'estudi de Velázquez. A través de Rubens coneix una altra manera de pintar diferent de la italiana. L'any 1629, aconsellat per Rubens, fa el primer viatge a Itàlia, viatge que tindrà una gran influència en la pintura posterior de l'artista sevillà, que encara hi tornarà una altra vegada entre els anys 1649 - 1651. La tècnica de Velázquez era perfecta, escriu l'artista abstracte americà, Frank Stella. Un estil dominat per l'equilibri i l'harmonia en la composició, en el cromatisme i en l'expressió. El camí del primer impressionisme que brota després de l'obra Villa Medicis. Avui dia es considera que les pintures au-

tèntiques giren al voltant de les cent-trenta. I n'existeixen unes quatre-centes vint amb probabilitats.

El rei Felip IV l'accepta a formar part de la noblesa, previ testimoni forçat pel mateix rei que Velázquez "vivía amb la dignitat i en l'ociositat dels nobles i que la seva capacitat pictòrica era un do, una gràcia i no una manera de viure". El treball manual encara era considerat indigne de la noblesa. La mentida no tacava. L'any 1660, víctima d'una ràpida malaltia moria un dels més grans pintors. Una setmana més tard l'acompanyava a la tomba la seva esposa, Joana.

Tres-cents trenta anys després el Museo del Prado inaugura el dia 23 de febrer de 1990 una exposició antològica del gran pintor amb la presència d'un vuitanta per cent de la seva obra autèntica. És la continuació de la idea del Metropolitan Museum de Nova York que hi col·labora a l'ensenyament que la National Gallery de Londres, el Museu de Belles Arts de Boston i Kursthisches Museum de Viena. La contemplació de l'obra de Velázquez téu escriure a Frank Stella: "des del començament esdevé obvi que mai no podrem entendre del tot Velázquez".

Joan Sala i Vila

Ivan Vilageliu a l'Artística

La fotografia ha entrat de ple dret en el món de les belles arts. Cada dia es presenten més exposicions dedicades a la fotografia. Una càmera fotogràfica, el laboratori, el paper, la llum, els àcids, són instruments que en mans d'un artista fan de la fotografia una obra d'art. Com en totes les

modalitats artístiques en aquest camp hom hi troba la fotografia realista i el treball abstracte. Ivan Vilageliu presenta a la Sala d'Art l'Artística una col·lecció de la seva obra treballada al laboratori i a plena naturalesa. Paisatges dels indrets que ell ha visitat i fotografies de composició fruit de la seva

idea creadora. Ivan Vilageliu enriqueix el món fotogràfic de la nostra ciutat que a través d'exposicions al Museu, Sales d'art, locals institucionals han demostrat la qualitat dels artistes vallesans amb una càmera fotogràfica a les seves mans.

J.S.V.

Agenda d'art

Museu de Granollers

Anselm Clavé, 40
Peces del segle XX. Fons del Museu

A/B Galeria d'art

Vinyamata, 55
Domènec Batalla
Daniel Argimon
Espai B/M Galeria d'art

Nou, 19

Daniel Vidal

El Quatre Sala d'art

Sta. Esperança, 4
Format Petit

Pòrtic

Boulevard Porxada
Collectiva

L'Artística Sala d'art

Joan Prim, 161

Ivan Vilageliu

Centre Cultural

Pl. de la Joventut
Canovelles

J. Ll. Arimany

La Marineta

Mollet del Vallès

Associació d'escultors de Catalunya

Sala Lloveras

Sant Pere, 13

Terrassa

Jaume Rodés

Galeria Central

Sant pere, 37

Sabadell

Josep Uclés

Sala de Cultura

Sant Jordi

Caixa de Catalunya

Pl. Maluquer, 10

Dalí a Granollers

BERENAR

